

مدل علی تحلیلی رفتگی ورزشکاران نخبه بر اساس کمال‌گرایی ورزشکاران در دوران همه‌گیری کووید-۱۹: نقش واسطه‌ای سبک مربیگری The causal model of elite athletes' burnout based on athletes' perfectionism during the Covid-19: the mediating role of coaching style

Sahar Zarei, PhD

Mahmoud Mohebi, PhD

Hassan Gharayagh Zandi, PhD✉

سحر زارعی^۱

محمود محبی^۱

حسن غرایاق زندی^۱

Abstract

Burnout encompassed a host of medical, psychological, emotional and performance-related issues that can always be affected by individual and coach factors in elite athletes; therefore, the aim of this study was to investigate the relationship between perfectionism and burnout, mediated by perceived coaching style in the context of the Covid-19 epidemic. In this cross-sectional study, 258 elite athletes (M= 22.05 years, SD= 3.08; 148 male) participated and completed scales of multidimensional perfectionism, athlete burnout and coaching style. Data were analyzed using descriptive statistics by structural equation modeling. The results indicate that direct paths perfectionism to burnout, perfectionism to coaching style, coaching style to burnout, and indirect pathways to perfectionism to burnout were mediating by coaching style, significant. The results indicate that during the COVID 19, athletes who are less able to organize performance standards and expectations of themselves and others, and who are more committed to meeting external demands, are at higher risk of burnout. One could develop coach-education programmes that challenge beliefs regarding the effectiveness of controlling coaching behaviors to reduce perfectionist tendencies and expectations in athletes. In doing so, one might curtail the risk of burnout in athlete during the COVID 19.

Keywords: COVID-19, Personality, Burnout, Elite athletes, Coaching style.

چکیده

تحلیل رفتگی با مجموعه‌ای از مسائل پزشکی، روان‌شناختی، هیجانی و مرتبط با عملکرد در ورزشکاران نخبه همراه است که می‌تواند متأثر از عوامل فردی و مربیگری باشد؛ بنابراین، هدف از این مطالعه بررسی رابطه کمال‌گرایی و تحلیل رفتگی با واسطه‌گری سبک مربیگری در شرایط همه‌گیری کووید-۱۹ بود. در این پژوهش مقطعی، ۲۵۸ ورزشکار نخبه (میانگین سنی = ۲۲/۰۵؛ انحراف استاندارد = ۳/۰۸؛ ۱۴۸ مرد) مقیاس‌های کمال‌گرایی چندبعدی، تحلیل رفتگی ورزشی و سبک مربیگری را تکمیل کردند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها علاوه بر شاخص‌های آمار توصیفی از مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شد. نتایج نشان داد مسیرهای مستقیم کمال‌گرایی به تحلیل رفتگی، کمال‌گرایی به سبک مربیگری کنترلی، سبک مربیگری کنترلی به تحلیل رفتگی و مسیر غیرمستقیم کمال‌گرایی و ابعاد آن به تحلیل رفتگی با واسطه‌گری سبک مربیگری کنترلی معنادار بودند. نتایج حاکی از آن است هرچه ورزشکاران توانایی کمتری در سازمان‌دهی معیارها و انتظارات عملکردی از خود و دیگران داشته باشند و خود را بیشتر مقید به تحقق خواسته‌های بیرونی بدانند با خطر تحلیل رفتگی بالاتری مواجه هستند، درعین‌حال، می‌توان امیدوار بود با ارائه آموزش‌های مبتنی بر کاهش سبک کنترلی مربیان، تمایلات کمال‌گرایانه در ورزشکاران تعدیل‌شده و به کاهش تحلیل رفتگی آن‌ها در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ منجر می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کووید-۱۹، شخصیت، تحلیل رفتگی، ورزشکاران نخبه، سبک مربیگری.

● مقدمه

مسئله تحلیل رفتگی ورزشی (Athlete Burnout) از اوایل ۱۹۸۰ در ورزش مطرح شد و تاکنون مورد توجه مربیان، مدیران و سازمان‌های ورزشی بوده است (بیکاهو و کاستا، ۲۰۱۸). تحلیل رفتگی حالتی از واماندگی روانی- جسمانی است که پیشرفت- های ورزشی را کاهش داده و باعث ضعف در عملکرد ورزشی می‌شود (احمدی و همکاران، ۲۰۱۴). مفهوم‌سازی تحلیل رفتگی در زمینه ورزش نشان داده است که این پدیده در ورزشکاران از سه بعد کاهش احساس موفقیت/پیشرفت (Reduced Sense of Accomplishment)، خستگی عاطفی- جسمانی (Physical-Emotional Exhaustion) و کاهش ارزش ورزش (Sport Devaluation) شکل می‌گیرد. بعد کاهش موفقیت تمایل به ارزیابی منفی توانایی‌ها و پیشرفت‌های ورزشی و احساس مؤثر نبودن، بعد خستگی عاطفی و جسمانی به کاهش محسوس منابع عاطفی و جسمانی در حین اجرای تمرینات/رقابت‌ها اشاره دارد و در نهایت بعد کاهش ارزش ورزش نشان‌دهنده نگرش بدبینانه نسبت به مشارکت ورزشی است (ریدیک و اسمیت، ۲۰۰۱). در دیدگاه اسمیت (۱۹۸۶) تحلیل رفتگی پیامد تجربه استرس طولانی مدت است، به طوری که این سندروم چندبعدی در ورزشکاران نخبه زمینه عدم انگیزه، افت عملکرد، کناره‌گیری از ورزش، کاهش انسجام تیمی و سلامت روانی را موجب می‌شود (بیکاهو و کاستا، ۲۰۱۸؛ گوستافسون و همکاران، ۲۰۱۷)؛ بنابراین بررسی عوامل مؤثر بر بروز تحلیل رفتگی در ورزشکاران نخبه اهمیت دارد. بر اساس مدل تحلیل رفتگی اسمیت (۱۹۸۶) ویژگی‌های شخصیتی دخیل در ارزیابی شناختی موقعیت‌ها، پیش‌آیند مهمی برای تحلیل رفتگی هستند. در این راستا، به نظر می‌رسد کمال‌گرایی (Perfectionism) یکی از ویژگی‌های شخصیتی اثرگذار بر تحلیل رفتگی ورزشکاران است که انتظارات، تفسیرها و ارزیابی فرد از وقایع را در برمی‌گیرد (برنز، ۱۹۸۰).

کمال‌گرایی به منزله تعیین استانداردهای شخصی افراطی و ارزیابی‌های بیش از حد انتقادی (فراست و همکاران، ۱۹۹۰)، در سه جهت‌گیری درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماعی تحت عنوان بعد خودمحور (Self-Oriented)، دیگرمحور (Other-Oriented) و جامعه‌محور (Socially Prescribed) نمود پیدا می‌کند؛ به طوری که بعد خودمحور نمایانگر کوشش فرد برای دستیابی به خویشتن کامل همراه با معیارهای غیرواقع‌بینانه است، بعد دیگرمحور بیانگر اتخاذ استانداردهای افراطی همراه با یک ارزیابی سخت و شدید از دیگران است که در آن رفتار دیگران باید بی‌نقص باشد و در نهایت بعد جامعه‌محور نشان‌دهنده الزام فرد به برآورده ساختن انتظارات و معیارهای افراطی دیگران است (هویت و فلت، ۱۹۹۱ به نقل از استوبر، ۲۰۱۸). مطالعات پیرامون کمال‌گرایی و تحلیل رفتگی در ورزشکاران حاکی از ارتباط کمال‌گرایی جامعه‌محور و تحلیل رفتگی است (برای مثال اپلتون و هیل، ۲۰۱۲)؛ این در حالی است که در بیشتر مطالعات کمال‌گرایی دیگرمحور به طور معمول حذف شده است؛ محققان این‌طور فرض کردند که این بعد ممکن است از اهمیت کمتری در بروز تحلیل رفتگی برخوردار باشد (برای مثال اسمیت و همکاران، ۲۰۱۸). افزون بر این مشخص شده است که رابطه بین کمال‌گرایی خودمحور و تحلیل رفتگی پیچیده است. در حالی که شواهد مقطعی نشان می‌دهند که کمال‌گرایی خودمحور به طور منفی تحلیل رفتگی را پیش‌بینی می‌کند (هیل و همکاران، ۲۰۰۸)؛ شواهد طولی نشان می‌دهند که ممکن است با تحلیل رفتگی ارتباطی نداشته باشد (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۸).

مطابق با رویکرد تعاملی در روان‌شناسی ورزشی، تعامل شخصیت و محیط اصلی‌ترین عامل تعیین‌کننده بروندهای انگیزشی و عملکردی در ورزشکاران است (واینبرگ و گولد، ۲۰۱۵). از این‌رو علاوه بر کمال‌گرایی، سبک مربیگری (Interpersonal Style Coaching) نیز ممکن است از عوامل مؤثر بر تحلیل رفتگی ورزشکاران باشد. در حقیقت مربی مهم‌ترین عامل اجتماعی اثرگذار در شکل‌دهی ارزش‌ها، معیارهای فکری، باورها و نگرش‌های ورزشکاران است (نیکول و همکاران، ۲۰۱۹)؛ بنابراین می‌توان شکل‌گیری نگرش‌ها و نشانه‌های شناختی و هیجانی مرتبط با تحلیل رفتگی را در سبک رفتاری مربی جویا شد. به عبارت دیگر مربی نه تنها مسیرهای عملکرد مطلوب، بلکه عملکرد ضعیف را در ورزشکاران رقابتی شکل می‌دهد (روچی و همکاران، ۲۰۲۰). روان‌شناسان ورزشی بر این باورند که در بررسی مشکلات هیجانی و پایبندی به ورزش در ورزشکاران، توجه به پویایی‌های تعاملی مربی- ورزشکار اهمیت زیادی دارد (کیم و همکاران، ۲۰۲۱). رفتار حمایت‌گرانه مربی و روابط مطلوب مربی- ورزشکار نقش مهمی در افزایش رضایت‌مندی و عملکرد ورزشی دارد، این در حالی است که جو بازدارنده، می‌تواند با

محدودیت ارتباطی مربی - ورزشکار و بروندهای منفی عملکردی در ورزشکار همراه باشد (زندى و زارعى، ۲۰۲۱؛ زندى و همكاران، ۲۰۲۱؛ سارى و بايزيت، ۲۰۱۷؛ پولاديو و همكاران، ۲۰۲۰). همچنين پژوهش‌ها حاكى از آن است كه جو انگيزشى مربى بر تجربيات هيچانى، احساس شايستگى و مقابله با استرس در ورزشكاران اثرگذار است (زندى و زارعى، ۲۰۲۱؛ نيكول و همكاران، ۲۰۱۹؛ گونزالس-گارسيا و همكاران، ۲۰۱۹). در همين راستا موربى و همكاران (۲۰۲۰) در پژوهشى به نقش سبك كترلى مربى (Controlling Coaching Style) در ناكامى از نيازهاى روانشناختى و انگيزش خودمختار اشاره نمودند؛ نشان داده شده است كه اين دو عامل با بروز تحليل رفتگى در ورزشكاران مرتبط هستند (گوستافسون و همكاران، ۲۰۱۷). به همين ترتيب آلسى و همكاران (۲۰۲۰) به اثر جو كترلى مربى بر نگرش منفى به تمرين تأكيد كرده‌اند. همچنين چانگ و همكاران (۲۰۱۸) در پژوهش خود پيشنهاده كردند كه سبك حمايتى مربى با کاهش اجتناب تجربى ميزان تحليل رفتگى را در ورزشكاران کاهش مى‌دهد.

در مورد كمال‌گرابى، شواهدى وجود دارد كه نشان مى‌دهد عوامل موقعيتى مانند سبك مربى‌گرى مى‌تواند اثرات آن را تعديل كند (براي مثال جووت و همكاران، ۲۰۲۱). بر اساس نتايج مطالعات پيشين، كترل افراطى مربى، ورزشكار را براي تعيين و پيگيرى استانداردهاى عملكردى سطح بالا تحت فشار قرار مى‌دهد (باركزائرنر و همكاران، ۲۰۱۶؛ هارالدسن و همكاران، ۲۰۱۹)، افزون بر اين افراد كمال‌گرا حساسيت‌هاى بين فردى بالايى دارند و بازخوردهاى منفى را بيشتر پردازش مى‌كنند (ماندل و همكاران، ۲۰۱۸). همچنين افراد كمال‌گرا حمايت اجتماعى كمتر و جو اقتدارگراى بيشترى را ادراك مى‌كنند (واتسون و همكاران، ۲۰۲۱؛ جنيلكا و همكاران، ۲۰۱۹). افزون بر اين مطالعات نشان داده‌اند كه كمال‌گرابى و سبك مربى‌گرى كترلى تابع استرس‌هاى ادراك شده هستند (اولسون و همكاران، ۲۰۲۱ الف؛ ماتوسيك و همكاران، ۲۰۱۶). بنابراين درك رابطه اين دو عامل در شرايط استرس‌زا مهم به نظر مى‌رسد. مطابق با مدل گرايش به استرس (هويت و فلت، ۱۹۹۳)، كمال‌گرابى منبع آسيب‌پذيرى است و در شرايط استرس‌زا فعال مى‌شود (اولسون و همكاران، ۲۰۲۱ ب). علاوه بر اين مشخص شده است با شيوع بيمارى كرونا (Corona)، ورزشكاران نخبه با طيفى وسيع از موقعيت‌هاى استرس‌زا روبرو هستند كه بايد به عنوان بخشى از تجربه همه‌گيرى مورد توجه قرار گيرد (براي مثال ريردان و همكاران، ۲۰۲۱)، به‌طور خاص هنگامى كه موقعيتى غيرقابل كترل است، افراد كمال‌گرا تمايل دارند تا اهداف و استانداردهاى عملكردى خود را به گونه‌اى افراطى پيگيرى كنند تا كترل امور را در دست گيرند (فلت و هويت، ۲۰۲۰). در چنين شرايطى كه پيگيرى استانداردها توسط ورزشكار شدت يافته است، جهت‌گيرى كترلى مربى، ورزشكار را با چالش بيش‌ترى روبرو مى‌كند. اين در حالى است كه مطالعات پيشين بر اعمال جو كترلى از سوي مربى در موقعيت‌هاى تهديدزا تأكيد كرده‌اند (ماتوسيك و همكاران، ۲۰۱۶)؛ بنابراين ورزشكاران كمال‌گرا در شرايطى كه سبك كترلى مربى بالا باشد در مواجهه با استرس آسيب‌پذيرند. از سوي ديگر طبق مدل تحليل رفتگى ورزشى (اسميت، ۱۹۸۶)، تحليل رفتگى در موقعيت‌هاى با تقاضاى بالا يا متعارض، حمايت اجتماعى ضعيف و خودمختارى اندك آغاز مى‌شود.

در مجموع، اين يافته‌ها از اين ايده حمايت مى‌كند كه برخوردارى از ويژگى كمال‌گرابى و همگام شدن آن با سبك كترلى مربى در شرايط استرس‌زاي بيمارى كرونا خطر بروز تحليل رفتگى در ورزشكاران را افزايش مى‌دهد. لذا پژوهش حاضر در پي پاسخگويى به اين سؤال است كه نحوه ارتباط ابعاد كمال‌گرابى و تحليل رفتگى ورزشكاران در بافتار همه‌گيرى كوييد-۱۹ چگونه است و آيا سبك كترلى مربى در رابطه اين دو نقش واسطه‌اى ايفا مى‌كند؟

• روش

اين پژوهش از نوع همبستگى بود كه در آن روابط بين متغيرهاى پژوهش به روش مدل‌سازى معادلات ساختارى بررسى شد. با توجه به اين كه حداقل حجم نمونه براي روش مدل‌سازى معادلات ساختارى ۲۰۰ نفر است (كلابن، ۲۰۱۰؛ هو، ۲۰۰۸؛ به نقل از عطايى و همكاران، ۲۰۱۲). به‌منظور برازش بهتر مدل، از ميان ورزشكارانى كه براي مسابقات كشورى و برون‌مرزى در سال ۲۰۲۱ در حال آماده‌سازى و رقابت بودند، نمونه‌اى به حجم ۲۶۱ نفر به روش در دسترس انتخاب شد. روش اجرا بدین صورت بود كه اهداف پژوهش با مراجعه حضورى و مكاتبات غيرحضورى (به دليل محدوديت‌هاى ناشى

از همه‌گیری کووید-۱۹) توسط پژوهشگران در اختیار فدراسیون‌های ورزشی واقع در شهر تهران قرار گرفت، سپس برنامه‌های رقابتی تیم‌ها برای مسابقات کشوری و برون‌مرزی در سال ۲۰۲۱ کسب شد و از طریق فدراسیون‌های ورزشی اطلاعات مربیان تیم‌ها در اختیار پژوهشگران قرار گرفت. پژوهشگران نیز اهمیت و ضرورت انجام پژوهش حاضر را با مربیان به اشتراک گذاشتند، سپس لینک پرسشنامه آنلاین از طریق مربیان در اختیار اعضای تیمشان قرار گرفت. ورزشکاران هر تیم در شروع تکمیل نظرسنجی، از اهداف و جزئیات پژوهش مطلع شدند و این اطمینان به آن‌ها داده شده بود که از اطلاعات آن‌ها فقط در راستای اهداف این پژوهش استفاده خواهد شد و با حفظ رازداری نتایج این مطالعه در گزینش و عضویت آن‌ها در تیم‌ها نقش ندارد. ورزشکاران در صورت رضایت و موافقت، به تکمیل پرسشنامه آنلاین (کمال‌گرایی، رفتار کنترلی مربی، تحلیل رفتگی) پرداختند. راهنمای تکمیل هر پرسشنامه در ابتدای آن‌ها قرار داشت و از ورزشکاران خواسته شده بود که به سؤالات با توجه وضعیت فعلی خود در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ پاسخ دهند. علاوه بر این برای راهنمایی بیشتر، اطلاعات و شماره تماس مجریان پژوهش نیز در شروع نظرسنجی آنلاین در اختیار ورزشکاران قرار گرفته بود. در پایان ورزشکاران به تکمیل پرسشنامه‌های کمال‌گرایی، رفتار کنترلی مربی، تحلیل رفتگی پرداختند.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS و AMOS استفاده و سطح معناداری آماری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. پس از غربالگری اولیه داده‌ها، شاخص‌های آمار توصیفی، آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی پیرسون بررسی شد. به منظور بررسی رابطه کمال‌گرایی با تحلیل رفتگی با واسطه‌گری رفتار کنترلی مربی از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شد. به همین ترتیب مطابق با رهنمود پریچر و هیز (۲۰۰۸) برای بررسی اثرات غیرمستقیم متغیر کمال‌گرایی و ابعاد آن در مدل از آزمون بوت استروپ در برنامه ماکرو پراسس (Macro Process) روی نرم‌افزار اسپ‌اس‌پی‌اس اس-۲۱ استفاده شد.

ابزارها

الف: مقیاس کمال‌گرایی چند بعدی تهران (Tehran Multidimensional Perfectionism Scale): از مقیاس ۱۵

ماده‌ای کمال‌گرایی چندبعدی تهران (بشارت، ۲۰۱۱) استفاده شد که ابعاد کمال‌گرایی خودمحور (پنج ماده)، دیگرمحور (پنج ماده) و جامعه‌محور (پنج ماده) را در پیوستار پنج درجه‌ای لیکرت از یک (کاملاً مخالفم) تا پنج (کاملاً موافقم) اندازه‌گیری می‌کند. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس در فرهنگ ایرانی، ۰/۸۵ و بالاتر گزارش شده که نشانه همسانی درونی خوب آن است (زارعی و همکاران، ۲۰۲۱).

ب: پرسشنامه تحلیل رفتگی (Athlete Burnout Questionnaire): از پرسشنامه ۱۵ ماده‌ای تحلیل رفتگی ورزشی

(ریدیک و اسمیت، ۲۰۰۱) استفاده شد که خرده مقیاس‌های کاهش احساس موفقیت (پنج ماده)، خستگی هیجانی و جسمی (پنج ماده) و کاهش ارزش ورزش (پنج ماده) را در پیوستاری پنج درجه‌ای لیکرت از یک (کاملاً مخالفم) تا پنج (کاملاً موافقم) اندازه‌گیری می‌کند. روایی سازه این پرسشنامه در فرهنگ ایرانی تأیید و دامنه ضریب آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌های آن ۰/۷۷ تا ۰/۸۲ گزارش شده است (احمدی و همکاران، ۲۰۱۴).

ج: مقیاس رفتار کنترلی مربی (Controlling Coach Behavior Scale): برای سنجش دیدگاه ورزشکاران از سبک

مربیگری کنترلی، از مقیاس ۱۵ ماده‌ای رفتار کنترلی مربی (بارتولومئو و همکاران، ۲۰۱۰) استفاده شد که چهار شیوه رفتار کنترلی مربیان شامل کنترل با استفاده از پاداش/تشویق (Controlling use of rewards)، ملاحظات مشروط منفی (Conditional Regard)، تهدید/ارعاب (Intimidation) و کنترل شخصی افراطی (Excessive Personal Control) را در پیوستار ۷ درجه‌ای لیکرت از یک (کاملاً مخالفم) تا هفت (کاملاً موافقم) اندازه‌گیری می‌کند. روایی سازه این پرسشنامه در فرهنگ ایرانی تأیید و ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۹۲ گزارش شده است (ارباب و همکاران، ۲۰۲۰).

• یافته‌ها

غربالگری مقدماتی داده‌ها مطابق با رهنمود تاباچنیک و فیدل (۲۰۱۴) صورت گرفت. بر این اساس داده‌ها برای مقادیر از دست رفته و پرت تک متغیری بررسی شد و هیچ‌گونه مقدار از دست رفته یا پرت تک متغیری ($Z < 3/29$) یافت نشد. همچنین،

نتایج غربالگری داده‌ها با استفاده از فاصله ماهالانویس (Distance Mahalanobis) نشان داد که سه مورد جزء داده‌های پرت چندمتغیری (Multivariate outlier) محسوب می‌شوند و لذا در تحلیل فرضیه‌ها این افراد کنار گذاشته شدند و در نهایت فاصله ماهالانویس در بازه صفر تا $\pm 10/54$ قرار گرفت که کمتر از حد بحرانی است ($X^2=13/$; $P=0/001$) بنابراین فرض نرمال بودن چندمتغیری برقرار است. به همین ترتیب نتایج توزیع نرمات متغیرها نشان داد که شاخص‌های کجی و کشیدگی در بازه ± 1 قرار دارند؛ بنابراین تخطی از نرمال بودن تک متغیری قابل مشاهده نیست (جدول ۱). همچنین بررسی شکل توزیع باقی‌مانده‌ها بر اساس مقادیر به دست آمده ($Z \leq 2/82$; $Z=0/54$ ؛ کجی = $0/31$ ؛ کشیدگی) نشانگر برقرار بودن فرض نرمال بودن توزیع و نبود داده پرت تک متغیری در باقی‌مانده‌ها است. در نهایت استقلال باقی‌مانده‌ها با استفاده از شاخص دوربین واتسون و همبستگی خطی با استفاده از ضریب تحمل (Tolerance) و عامل تورم واریانس (Inflation factor Variance)، مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد بر اساس مقادیر به دست آمده هر یک از شاخص‌ها (دوربین واتسون = 2 ؛ ضریب تحمل = $0/78$ ؛ تورم واریانس = $1/28$) فرض استقلال باقی‌مانده‌ها و نبود همبستگی خطی برقرار است؛ بنابراین، داده‌های 258 نفر برای تجزیه و تحلیل بیشتر حفظ شد. میانگین سنی و تجربه ورزشی 258 شرکت‌کننده (148 مرد) به ترتیب $22/05$ ($3/08$) = انحراف استاندارد) و $13/03$ سال ($5/45$ = انحراف استاندارد) بود. بعد از غربالگری مقدماتی داده‌ها، شاخص‌های توصیفی (حداقل و حداکثر نمره، میانگین و انحراف معیار، کجی و کشیدگی) و آلفای کرونباخ متغیرهای پژوهش برای کل نمونه بررسی و در جدول ۱ گزارش شدند. همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود میزان همسانی درونی متغیرهای پژوهش بر اساس ضریب آلفای کرونباخ قابل قبول است ($0/70 \geq$ آلفای کرونباخ).

از آنجا که مبنای تجزیه و تحلیل مدل‌ها، ماتریکس همبستگی است قبل از تجزیه و تحلیل الگوی مفهومی پژوهش، برای بررسی روابط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد (جدول ۲). همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود متغیر کمال‌گرایی با تحلیل رفتگی ($r=0/37$; $P=0/001$) و ادراک رفتار کنترلی مربی ($r=0/47$; $P=0/001$) همبستگی مثبت معناداری دارد، به همین ترتیب، رفتار کنترلی مربی با تحلیل رفتگی ورزشکار ($r=0/40$; $P=0/001$) همبستگی مثبتی داشت.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش (تعداد ۲۵۸)

متغیرها	آلفای کرونباخ	حداقل نمره	حداکثر نمره	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی
کمال‌گرایی	۰/۸۰	۲۳	۶۵	۴۳/۳۱	۹/۰۲	-۰/۱۰	-۰/۱۷
رفتار کنترلی	۰/۸۸	۴۳	۹۲	۶۳/۳۹	۱۰/۷۰	۰/۵۷	۰/۰۱
تحلیل رفتگی	۰/۸۶	۱۶	۵۲	۴۷/۳۱	۹/۰۱	۰/۹۴	۰/۲۹

جدول ۲. ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش (تعداد ۲۵۸)

متغیرها	۱	۲	۳
کمال‌گرایی	۱		
رفتار کنترلی	۰/۴۷**	۱	
تحلیل رفتگی	۰/۳۷**	۰/۴۰**	۱

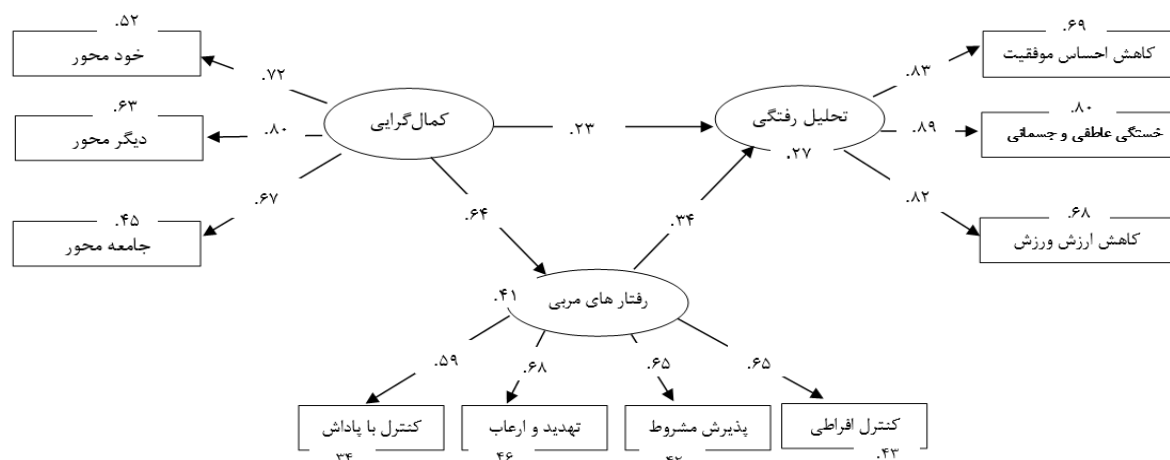
** در سطح ۰/۰۱ معنادار است

برای پیش‌بینی تحلیل رفتگی، الگوی مفهومی پیشنهاد شده (شکل ۱) از راه مدل‌یابی علی بررسی و از روش بیشترین احتمال برای برآورد (MLE) مدل استفاده شد. همچنین از شاخص‌های مجذور خی دوی نرمال شده (X^2/DF)، برازندگی تطبیقی (CFI)، برازندگی نرم شده (NFI)، ضریب تاکر-لویس (TLI)، شاخص‌های نیکویی برازندگی (GFI) و مجذور میانگین مربعات خطای میانگین برآورد (RMSEA) برای برازندگی الگوها استفاده شد (جدول ۳).

جدول ۳. شاخص‌های برازندگی مدل پژوهش

شاخص	X^2/DF	CFI	TLI	NFI	GFI	RMSEA
مقدار شاخص	۱/۴۸	۰/۹۹	۰/۹۸	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۰۴
حد قابل پذیرش	$3 \geq$	$0/90 \leq$	$0/90 \leq$	$0/90 \leq$	$0/90 \leq$	$0/08 \geq$

با توجه به نتایج جدول ۳ مشاهده می‌شود که شاخص مجذور میانگین مربعات خطای میانگین برآورد ۰/۰۴ است و شاخص‌های برازندگی تطبیقی، برازندگی نرم شده، ضریب تاکر- لوئیس و نیکویی برازندگی مقادیر نزدیک به یک دارند، این مقادیر انطباق خوب مدل را با داده‌های مشاهده شده نشان می‌دهند؛ بنابراین اصلاح مدل ضرورت ندارد. مدل برازنده شده را می‌توان در شکل ۱ مشاهده کرد.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود کمال‌گرایی به صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق رفتار کنترلی مریب، ۲۷ درصد از واریانس تحلیل رفتگی ورزشی را تبیین می‌کند. همچنین همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود تمامی متغیرهای آشکار (مؤلفه‌ها) سهم معناداری در تشکیل متغیر پنهان (متغیر اصلی) دارند. در ادامه به بررسی مسیرهای مدل روابط علی شامل اثرات مستقیم و غیرمستقیم می‌پردازیم.

نتایج جدول ۴ نشان داد که ضریب استاندارد مسیرهای کمال‌گرایی به تحلیل رفتگی (۰/۲۳)، کمال‌گرایی به رفتار کنترلی مریب (۰/۳۴) و رفتار کنترلی مریب به تحلیل رفتگی (۰/۶۴) با توجه به مقدار نسبت بحرانی بالای ۱/۹۶ در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

جدول ۴. برآورد ضرایب مسیرهای مستقیم در مدل پیشنهادی

مسیر	برآورد استاندارد	خطای استاندارد برآورد	نسبت بحرانی	سطح معناداری
کمال‌گرایی به تحلیل رفتگی	۰/۲۳	۰/۰۸	۲/۲۰	۰/۰۲۸*
کمال‌گرایی به رفتار کنترلی مریب	۰/۶۴	۰/۰۷	۶/۲۴	۰/۰۰۱***
رفتار کنترلی مریب به تحلیل رفتگی	۰/۳۴	۰/۱۳	۳/۱۳	۰/۰۰۲**

*در سطح ۰/۰۵ معنادار است؛ **در سطح ۰/۰۱ معنادار است؛ ***در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است.

در پایان نتایج جدول ۵ نشان داد که مسیر غیرمستقیم کمال‌گرایی و هریک از ابعاد آن به تحلیل رفتگی با واسطه‌گری سبک کنترلی مریب با توجه به سطح اطمینان ۹۵ درصد و در برنگرفتن عدد صفر در فاصله حد پایین تا حد بالای هریک از متغیرهای پیش‌بین معنادار است.

جدول ۵. نتایج آزمون بوت استروپ برای مسیرهای غیرمستقیم

متغیر پیش‌بین	متغیر واسطه‌گر	متغیر ملاک	نمونه‌گیری مجدد	برآورد استاندارد	حد پایین	حد بالا	سطح اطمینان
کمال‌گرایی کل	رفتار کنترلی مریب	تحلیل رفتگی	۵۰۰۰	۰/۱۲	۰/۰۶	۰/۱۹	٪۹۵
کمال‌گرایی خودمحور	رفتار کنترلی مریب	تحلیل رفتگی	۵۰۰۰	۰/۲۷	۰/۱۴	۰/۴۲	٪۹۵
کمال‌گرایی دیگرمحور	رفتار کنترلی مریب	تحلیل رفتگی	۵۰۰۰	۰/۳۴	۰/۱۸	۰/۵۲	٪۹۵
کمال‌گرایی جامعه‌محور	رفتار کنترلی مریب	تحلیل رفتگی	۵۰۰۰	۰/۲۵	۰/۱۲	۰/۴۱	٪۹۵

● بحث

از آنجاکه تاکنون هیچ پژوهشی ماهیت رابطه بین کمال‌گرایی و تحلیل‌رفتگی را در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ بررسی نکرده است، پژوهش حاضر به دنبال گسترش پژوهش‌ها در این زمینه است. همچنین در این مطالعه به بررسی مکانیسم‌های انگیزشی کمال‌گرایی پرداخته خواهد شد که می‌تواند توضیح دهد، چرا ورزشکاران کمال‌گرا ممکن است در شرایط کووید-۱۹ آسیب‌پذیری بیشتری داشته باشند. نکته حائز اهمیت در بررسی ساختارهای شخصیتی و درک افرادی که با آن صفت تعریف می‌شوند، بررسی نحوه عملکرد و بیان ویژگی شخصیتی موردنظر در شرایط و موقعیت‌های منحصر به فرد است (فلت و هویت، ۲۰۲۰). بر این اساس با توجه به اهداف مطالعه حاضر، یافته‌های ما آسیب‌پذیری ورزشکاران کمال‌گرا را در طول بحران کرونا نشان می‌دهد. بر اساس مدل گرایش به استرس (هویت و فلت، ۱۹۹۳) ورزشکاران کمال‌گرا در شرایط کووید-۱۹ آسیب‌پذیرتر می‌شوند (برای مثال ریردان و همکاران، ۲۰۲۱) چراکه ورزشکاران کمال‌گرا همواره به دنبال دستیابی به استانداردهای عملکردی افراطی هستند و موقعیت‌هایی که مانع از رسیدن به این استانداردها می‌شود، آن‌ها را با نگرانی از افت عملکرد و چالش‌های عملکردی روبرو خواهد کرد (لیزمور و همکاران، ۲۰۱۷). از سوی دیگر ویژگی کمال‌گرایی نه تنها عوامل استرس‌زا و کاستی‌ها را منجرکننده‌تر و آزاردهنده‌تر می‌کند بلکه احتمال وقوع آن‌ها را نیز بیشتر می‌کند (هویت و همکاران، ۲۰۱۷، ص ۱). این با فرضیه فعلی کار ما متناسب است. چراکه، شرایط فعلی برای ورزشکاران زیادی استرس‌آور است.

به‌طورکلی، ورزشکاران کمال‌گرا بیشتر از سایر افراد استرس دارند (گارنیگر، ۲۰۱۷). بعضی از این استرس‌ها ناشی از خودشان است (فلت و هویت، ۲۰۲۰). در واقع استرس زمانی ایجاد می‌شود که ورزشکار برای خود استانداردهای عملکردی بالایی تعیین می‌کند و از آن‌ها دست نمی‌کشد اما بازخوردها به او می‌گویند که باید استانداردها را تعدیل کند (گارنیگر، ۲۰۱۷). در همین راستا پژوهشگران اشاره می‌کنند که خودارزیابی بیش‌ازحد انتقادی کمال‌گرایان را در پاسخ به موقعیت‌های روزمره که به نظر دیگران استرس‌آور نیست، دچار اضطراب می‌کند این‌گونه به نظر می‌رسد که ورزشکاران کمال‌گرا درجه حساسیت اضطرابی بالایی دارند (فریر و همکاران، ۲۰۲۰؛ جنسن و همکاران، ۲۰۱۸). بنابراین دور از انتظار نیست که ورزشکاران کمال‌گرا در شرایط همه‌گیری، اضطراب بیشتری را تجربه کنند که می‌تواند آغازی برای تحلیل‌رفتگی ورزشکار باشد (چو و همکاران، ۲۰۱۹).

استرس همچنین می‌تواند ناشی از کمال‌گرایی دیگرمحور باشد که با بالا بردن انتظارات از سایر افراد در حد استانداردهای غیرممکن منجر به ایجاد تعارض می‌شود. ورزشکار درحالی‌که سعی در کنار آمدن با تغییرات زندگی ورزشی خود را دارد در یک عدم اطمینان بزرگ است و غیرقابل کنترل بودن را ادراک می‌کند (نکیسا و همکاران، ۲۰۲۱) و ممکن است برای افزایش کنترل و تسلط خود روی چنین شرایطی (در پاسخ به نیاز خود برای بازیابی کنترل بر زندگی) از مربی انتظار داشته باشد که در امور مربیگری خود بی‌نقص عمل کند (برای مثال به‌صورت افراطی سرعت برنامه‌ریزی تمرینات را افزایش دهد)، از فدراسیون‌ها انتظار حمایتی بی‌نقص را داشته باشد (واکسیناسیون‌های به‌هنگام، برگزاری اردوها و شرایط تمرینی کاملاً بهداشتی، تغذیه متناسب با شرایط همه‌گیری و ...) همچنین ممکن است برای هم تیمی‌ها و خانواده نیز استانداردهای ایده‌آلی را تنظیم کند. این در حالی است که به گفته هویت و فلت (۲۰۱۷) عالی بودن هیچ‌کسی برای افراد کمال‌گرا رضایت‌بخش نیست؛ بنابراین از آنجاکه تعاملات بین‌فردی (برای مثال روابط مربی - ورزشکار) منبع مهمی از تحلیل‌رفتگی ورزشکار است (ایزوارد، ۲۰۱۶)؛ برخلاف ادعاهای قبلی (برای مثال اولسون، ۲۰۲۱) کمال‌گرایی دیگرمحور ممکن است در شرایط همه‌گیری کووید-۱۹ منجر به تحلیل‌رفتگی ورزشکاران شود.

از سوی دیگر تمایل به انزوا در کمال‌گرایان جامعه‌محور (بارنت و جانسون، ۲۰۱۶)، چه از نظر فاصله روان‌شناختی و چه از نظر جسمانی، ممکن است زمینه را برای بسیاری از پریشانی‌ها و مشکلات عملکردی ورزشکاران ایجاد کرده و کمال‌گرایان را آسیب‌پذیرتر کند. در همین راستا دوناچی (۲۰۱۸) بیان می‌کند که کمال‌گرایی جامعه‌محور با هیجان منفی پیش از رقابت در ورزشکاران همبسته است. برای کمال‌گرایانی که قبلاً احساس قطع ارتباط کرده‌اند، کنار آمدن با تنهایی و انزوای ناشی از کووید-۱۹ بسیار دشوار است (ریردان، ۲۰۲۱)؛ زیرا اکنون بیشتر از همیشه در انزوا هستند و ممکن است انزوای اجتماعی را که اکنون

برای همه تجویز شده است، به عنوان یک شکست شخصی ادراک کنند. از سوی دیگر انزوای اجتماعی ممکن است فرصت بیشتری برای نشخوار فکری در مورد کامل نبودن خودشان و دیگران برای ورزشکاران کمال‌گرا فراهم کند. در همین راستا مطالعات نشان می‌دهند در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ ورزشکاران با شدت بیشتری نشخوار را تجربه می‌کنند (کاستا، ۲۰۲۰) در حالی که نشخوار با تحلیل رفتگی همراه بوده است (فلت و همکاران، ۲۰۲۰).

از سوی دیگر مطالعات پیشین نشان داده‌اند جو انگیزشی که مربی ایجاد می‌کند، می‌تواند بر جهت‌گیری‌های شناختی، هیجانی و رفتاری ورزشکار اثرگذار باشد (زند و زارعی، ۲۰۲۰؛ زندی و همکاران، ۲۰۲۱). این پژوهش‌ها هم‌راستا با نتایج مطالعه حاضر است که نشان می‌دهد رفتار کنترلی مربیان واسطه کمال‌گرایی و تحلیل رفتگی ورزشکاران است. هنگامی که مربیان در شرایط استرس‌زا قرار می‌گیرند خود را کمتر اثربخش ادراک می‌کنند (تلول و همکاران، ۲۰۱۷) بنابراین ممکن است برای افزایش اثربخشی خود از راهبردهای کنترلی بیشتری استفاده کنند (ماتوسیک و همکاران، ۲۰۱۶) حال در چنین شرایطی که ورزشکاران از سوی خود و محیط بیرونی فشار بیشتری را ادراک می‌کنند ممکن است از دیگران حمایت مورد انتظار خود را ادراک نکنند و در معرض افت انگیزه ورزشی قرار گیرند. در واقع این‌گونه به نظر می‌رسد که در شرایط فعلی نه تنها ورزشکاران در تغییرات ناخواسته زندگی ورزشی خود درگیر شده‌اند بلکه راهبردهای رفتاری مربیان نیز دستخوش این دگرگونی جهانی شده است. در راستای این ایده، مطالعات اشاره می‌کنند که همه‌گیری کووید-۱۹ سازمان‌ها، رهبران، مدیران و مربیان را با چالش‌های بی‌سابقه‌ای روبرو کرده است؛ از محدودیت زمانی تعیین شده توسط مسئولان گرفته تا پیروی از دستورالعمل‌های بهداشتی، نحوه اجرای جلسات تمرینی و تحقق یافتن انتظارات سازمانی برای مثال کسب مدال (کیلی و همکاران، ۲۰۲۰؛ تورنیش، ۲۰۲۰). در چنین شرایطی ممکن است مربیان امنیت شغلی خود را در خطر ببینند و رفتار کنترلی بیشتری اعمال می‌کنند (ماتوسیک، ۲۰۱۶؛ ریو، ۲۰۰۹). بنابراین هم‌راستا با مطالعات ذکر شده، هنگام تجربه فشار خارجی، افرادی که در موقعیت اقتدار یا رهبری هستند (برای مثال یک مربی) برای ایجاد انگیزه در دیگران تمایل به به‌کارگیری استراتژی‌های کنترلی دارند.

• نتیجه‌گیری

این مطالعه برای درک نقش کمال‌گرایی ورزشکاران و عملکرد کنترلی مربیان در تحلیل رفتگی ورزشکاران طی دوران همه‌گیری کووید-۱۹ انجام شد. نتایج نشان داد که کمال‌گرایی با تحلیل رفتگی ورزشکاران ارتباط مثبتی دارد. همچنین سبک مربیگری کنترلی (مانند کنترل از طریق پاداش، ارباب و تهدید، پذیرش مشروط و کنترل شخصی بیش‌ازحد) واسطه این رابطه است. ما همچنین معنای کمال‌گرا بودن را در زمان همه‌گیری بررسی کردیم، بر اساس نتایج این مطالعه شرایط چالش‌برانگیز و تهدیدآمیز مانند کووید-۱۹ که در حال حاضر تجربه می‌شود، تأثیر زیادی بر ورزشکاران کمال‌گرا دارد. به نظر می‌رسد که همه‌گیری کووید-۱۹ اثر منفی کمال‌گرایی و رفتارهای کنترلی مربیان بر تحلیل رفتگی را تسهیل می‌کند. از دیدگاه عملی، نتایج این مطالعه این واقعیت را برجسته می‌کند که شرایط فعلی وضعیت چالش‌برانگیزی برای ورزشکاران کمال‌گرا است و روانشناسان باید در دوران همه‌گیری توجه ویژه‌ای به این ورزشکاران داشته باشند و در عین حال با ارائه آموزش‌های مبتنی بر تقویت عملکرد مثبت در مربیان، آسیب‌های ناشی از معیارها و انتظارات کمال‌گرایانه تعدیل شده و به کاهش تحلیل رفتگی ورزشکاران منجر می‌شود.

محدودیت‌هایی وجود دارد که باید برای پژوهش‌های آینده در نظر گرفته شود. در این مطالعه از یک طرح مقطعی استفاده شده است و تمام متغیرها به شیوه خود گزارش‌دهی اندازه‌گیری شدند که برای روشن شدن رابطه علی بین متغیرها کافی نیست؛ بنابراین، طرح تجربی یا طولی می‌تواند برای شناسایی رابطه بین کمال‌گرایی ورزشکاران، رفتارهای کنترلی مربیان و تحلیل رفتگی ورزشکاران مفید باشد. با این حال این ابزارها مشخصه‌های روان‌سنجی مطلوبی داشتند و در مطالعات مختلف نیز استفاده شده‌اند. این مطالعه روی ورزشکاران ایرانی انجام شده است، بنابراین ممکن است در جوامع دیگر و فرهنگ‌های مختلف تعمیم داده نشود. پژوهش‌های آینده برای تکرار نتایج ضروری به نظر می‌رسد. علاوه بر این، مطالعه حاضر ادراک ورزشکاران از عملکرد مربیان را گزارش کرده است، بنابراین ما نمی‌دانیم گزارش‌های مربوط به سبک کنترلی مربیان ممکن است تا چه اندازه با ادراک

ورزشکاران مطابقت داشته باشد (روچی و پلتیر، ۲۰۱۸). پژوهش‌های آتی باید اندازه‌گیری‌های عینی رفتارهای مربیان را برای بررسی دقیق سهم رفتارهای کتتری مربیان در تحلیل رفتگی ورزشکاران، مدنظر قرار دهند.

• منابع

- Ahmadi, N., Abdoli, B., & Ariaifar, M. (2014). Psychometric properties of Persian version of the athlete burnout questionnaire (ABQ) in athletes. *Journal of Sport Psychology Studies*, 9(3), 93-102.
- Appleton, P. R., & Hill, A. P. (2012). Perfectionism and athlete burnout in junior elite athletes: The mediating role of motivation regulations. *Journal of clinical sport psychology*, 6(2), 129-145.
- Arbab, B., Vaez, M. S. M. K., Nasri, S., & Nasiri, E. Validity and reliability of the Persian version of Controlling Coach Behavior Scale (CCBS). *Sport Psychology*, 4(2), 93-110.
- Ataai, M., Asadzadeh, H., & Seadatee Shamir, A. (2021). The Effect of Self-Regulation on Academic Resiliency with Mediation of Autonomous Motivation. *Journal of Psychology*, 2(98), 170.
- Barcza-Renner, K., Eklund, R. C., Morin, A. J., & Habeeb, C. M. (2016). Controlling coaching behaviors and athlete burnout: Investigating the mediating roles of perfectionism and motivation. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 38(1), 30-44.
- Barnett, M. D., & Johnson, D. M. (2016). The perfectionism social disconnection model: The mediating role of communication styles. *Personality and individual differences*, 94, 200-205.
- Bartholomew, K. J., Ntoumanis, N., & Thøgersen-Ntoumani, C. (2010). The controlling interpersonal style in a coaching context: Development and initial validation of a psychometric scale. *Journal of sport and exercise psychology*, 32(2), 193-216.
- Besharat, M. A. (2011). Development and validation of Tehran Multidimensional Perfectionism Scale. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30, 79-83.
- Bicalho, C. C. F., & Da Costa, V. T. (2018). Burnout in elite athletes: a systematic review. *Cuadernos de Psicología Del Deporte*, 18(1), 89-102.
- Burns, D. D. (1980). The perfectionist's script for self-defeat. *Psychology today*, 14(6), 34-52.
- Chang, W. H., Chi, L., Wu, C. H., & Chen, L. H. (2018). When Does Perceived Coach Autonomy Support Help Reduce Athlete Burnout? The Role of Athletes' Experiential Avoidance. *International Journal of Sport Psychology*, Forthcoming.
- Costa, S., Santi, G., di Fronso, S., Montesano, C., Di Gruttola, F., Ciofi, E. G. . . Bertollo, M. (2020). Athletes and adversities: athletic identity and emotional regulation in time of COVID-19. *Sport sciences for health*, 16(4), 609-618.
- Davis, C. (1997). Normal and neurotic perfectionism in eating disorders: An interactive model. *International Journal of Eating Disorders*, 22(4), 421-426.
- Donachie, T. C., Hill, A. P., & Hall, H. K. (2018). The relationship between multidimensional perfectionism and pre-competition emotions of youth footballers. *Psychology of sport and exercise*, 37, 33-42.
- Evans, A. L., Turner, M. J., Pickering, R., & Powditch, R. (2018). The effects of rational and irrational coach team talks on the cognitive appraisal and achievement goal orientation of varsity football athletes. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 13(3), 431-438.
- Flett, G. L., & Hewitt, P. L. (2020). The perfectionism pandemic meets COVID-19: understanding the stress, distress, and problems in living for perfectionists during the Global Health crisis. *J Concurr Disord*, 2, 80-105.
- Flett, G. L., Nepon, T., Hewitt, P. L., Zaki-Azat, J., Rose, A. L., & Swiderski, K. (2020). The Mistake Rumination Scale: Development, validation, and utility of a measure of cognitive perfectionism. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 38(1), 84-98.
- Freire, G. L. M., da Cruz Sousa, V., Alves, J. F. N., de Moraes, J. F. V. N., de Oliveira, D. V., & do Nascimento Junior, J. R. A. (2020). Are the traits of perfectionism associated with pre-competitive anxiety in young athletes? Perfectionism and pre competitive anxiety in young athletes. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, 20(2), 37-46.
- Frost, R. O., Marten, P., Lahart, C., & Rosenblate, R. (1990). The dimensions of perfectionism. *Cognitive therapy and research*, 14(5), 449-468.
- Gnilka, P. B., Broda, M. D., & Group, S. f. S. W. (2019). Multidimensional perfectionism, depression, and anxiety: Tests of a social support mediation model. *Personality and individual differences*, 139, 295-300.
- González-García, H., Martinent, G., & Trinidad Morales, A. (2019). Perceived coach leadership profiles and relationship with burnout, coping, and emotions. *Frontiers in psychology*, 10, 1785.
- Granz, H. L., Schnell, A., Mayer, J., & Thiel, A. (2019). Risk profiles for athlete burnout in adolescent elite athletes: A classification analysis. *Psychology of sport and exercise*, 41, 130-141.
- Gustafsson, H., Hassmén, P., Kenttä, G., & Johansson, M. (2008). A qualitative analysis of burnout in elite Swedish athletes. *Psychology of sport and exercise*, 9(6), 800-816.
- Gustafsson, H., DeFreese, J. D., & Madigan, D. J. (2017). Athlete burnout: Review and recommendations. *Current opinion in psychology*, 16, 109-113.
- Haraldsen, H. M., Halvari, H., Solstad, B. E., Abrahamsen, F. E., & Nordin-Bates, S. M. (2019). The role of perfectionism and controlling conditions in Norwegian elite junior performers' motivational processes. *Frontiers in psychology*, 10, 1366.
- Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1993). Dimensions of perfectionism, daily stress, and depression: A test of the specific vulnerability hypothesis. *Journal of abnormal psychology*, 102(1), 58.
- Hewitt, P. L., Flett, G. L., Turnbull-Donovan, W., & Mikail, S. F. (1991). The Multidimensional Perfectionism Scale: Reliability, validity, and psychometric properties in psychiatric samples. *Psychological Assessment: A Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 3(3), 464.
- Hewitt, P., Flett, G., and Mikail, S. (2017). *Perfectionism: A Relational Approach to Conceptualization, Assessment, and Treatment*. New York, NY: Guilford Press.
- Hill, A. P., Hall, H. K., Appleton, P. R., & Kozub, S. A. (2008). Perfectionism and burnout in junior elite soccer players: The mediating influence of unconditional self-acceptance. *Psychology of sport and exercise*, 9(5), 630-644.
- Isoard-Gauthier, S., Trouilloud, D., Gustafsson, H., & Guillet-Descas, E. (2016). Associations between the perceived quality of the coach-athlete relationship and athlete burnout: An examination of the mediating role of achievement goals. *Psychology of sport and exercise*, 22, 210-217.
- Jensen, S. N., Ivarsson, A., Fallby, J., Dankers, S., & Elbe, A.-M. (2018). Depression in Danish and Swedish elite football players and its relation to perfectionism and anxiety. *Psychology of sport and exercise*, 36, 147-155.

- Jowett, G. E., Hill, A. P., Curran, T., Hall, H. K., & Clements, L. (2021). Perfectionism, burnout, and engagement in dance: The moderating role of autonomy support. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 10(1), 133–148.
- Katagami, E., & Tsuchiya, H. (2017). Effects of social support on athletes' psychological well-being: the correlations among received support, perceived support, and personality. *Psychology*, 7, 1741–1752.
- Kelly, A. L., Erickson, K., & Turnnidge, J. (2020). Youth sport in the time of COVID-19: considerations for researchers and practitioners. *Managing Sport and Leisure*, 16(2), 1–11.
- Kim, S., Park, S., Love, A., & Pang, T. C. (2021). Coaching style, sport enjoyment, and intent to continue participation among artistic swimmers. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 16(3), 477–489.
- Lizmore, M. R., Dunn, J. G., & Dunn, J. C. (2017). Perfectionistic strivings, perfectionistic concerns, and reactions to poor personal performances among intercollegiate athletes. *Psychology of sport and exercise*, 33, 75–84.
- Mandel, T., Dunkley, D. M., & Starrs, C. J. (2018). Self-critical perfectionism, daily interpersonal sensitivity, and stress generation: A four-year longitudinal study. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 40(4), 701–713.
- Matosic, D., Ntoumanis, N., & Quested, E. (2016). Antecedents of need supportive and controlling interpersonal styles from a self-determination theory perspective: A review and implications for sport psychology research. *Sport and exercise psychology research*, 145–180.
- Morbée, S., Vansteenkiste, M., Aelterman, N., & Haerens, L. (2020). Why do sport coaches adopt a controlling coaching style? The role of an evaluative context and psychological need frustration. *The Sport Psychologist*, 34(2), 89–98.
- Nakisa, N., & Ghasemzadeh Rahbardar, M. (2021). Effect of the COVID-19 Detraining on Athletes' Psychological Health. *Asian Journal of Sports Medicine*, 12(2).
- Nichol, A. J., Hall, E. T., Vickery, W., & Hayes, P. R. (2019). Examining the relationships between coaching practice and athlete "outcomes": A systematic review and critical realist critique. *International Sport Coaching Journal*, 6(1), 13–29.
- Olsson, L. F., Madigan, D. J., Hill, A. P., & Grugan, M. C. (2021b). Do athlete and coach performance perfectionism predict athlete burnout? *European Journal of Sport Science*, 1–12.
- Olsson, L. F., Grugan, M. C., Martin, J. N., & Madigan, D. J. (2021a). Perfectionism and Burnout in Athletes: The Mediating Role of Perceived Stress. *Journal of Clinical Sport Psychology*, 1(aop), 1–20.
- Preacher, K.J., & Hayes, A.F. (2008). Contemporary approaches to assessing mediation in communication research. In A. F. Hayes, M. D. Slater, & L. B. Snyder (Eds.), *The Sage sourcebook of advanced data analysis methods for communication research* (pp. 13–54). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Pulido, J. J., García-Calvo, T., Leo, F. M., Figueiredo, A. J., Sarmento, H., & Sánchez-Oliva, D. (2020). Perceived coach interpersonal style and basic psychological needs as antecedents of athlete-perceived coaching competency and satisfaction with the coach: A multi-level analysis. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 9(1), 16–28.
- Raedeke, T. D., & Smith, A. L. (2001). Development and preliminary validation of an athlete burnout measure. *Journal of sport and exercise psychology*, 23(4), 281–306.
- Reardon, C. L., Bindra, A., Blauwet, C., Budgett, R., Campriani, N., Currie, A. . . Purcell, R. (2021). Mental health management of elite athletes during COVID-19: a narrative review and recommendations. *British journal of sports medicine*, 55(11), 608–615.
- Reeve, J. (2009). Why teachers adopt a controlling motivating style toward students and how they can become more autonomy supportive. *Educational psychologist*, 44(3), 159–175.
- Rocchi, M. A., Guertin, C., Pelletier, L. G., & Sweet, S. N. (2020). Performance trajectories for competitive swimmers: The role of coach interpersonal behaviors and athlete motivation. *Motivation Science*, 6(3), 285–296.
- Sari, İ., & Bayazit, B. (2017). The relationship between perceived coaching behaviours, motivation and self-efficacy in wrestlers. *Journal of human kinetics*, 57, 239.
- Smith, E. P., Hill, A. P., & Hall, H. K. (2018). Perfectionism, burnout, and depression in youth soccer players: A longitudinal study. *Journal of clinical sport psychology*, 12(2), 179–200.
- Smith, R. E. (1986). Toward a cognitive-affective model of athletic burnout. *Journal of sport and exercise psychology*, 8(1), 36–50.
- Stoeber, J. (2018). Comparing two short forms of the Hewitt–Flett multidimensional perfectionism scale. *Assessment*, 25(5), 578–588.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2014). *Using multivariate statistics*, 6th Edn. Essex, UK: Pearson Education Limited.
- Terry-Short, L., Owens, R. G., Slade, P., & Dewey, M. (1995). Positive and negative perfectionism. *Personality and individual differences*, 18(5), 663–668.
- Thelwell, R. C., Wagstaff, C. R., Chapman, M. T., & Kenttä, G. (2017). Examining coaches' perceptions of how their stress influences the coach–athlete relationship. *Journal of sports sciences*, 35(19), 1928–1939.
- Tourish, D. (2020). Introduction to the special issue: Why the coronavirus crisis is also a crisis of leadership leadership, 16(3), 261–272.
- Watson, D. R., Hill, A. P., & Madigan, D. J. (2021). Perfectionism and Attitudes toward Sport Psychology Support and Mental Health Support in Athletes. *Journal of Clinical Sport Psychology*, 1(aop), 1–16.
- Weinberg, R. S., and Gould, D. (2015). *Foundations of sport and exercise psychology*, 6th Edn. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Zandi, H. G., Zarei, S., Besharat, M. A., & Zadeh, A. B. (2021). Iranian Coaches Forgiveness and Relationship Quality to Their Athletes. *International Sport Coaching Journal*, 1(aop), 1–8.
- Zandi, A. G., & Zarei, S. (2020). The Relationship between Coaches Verbal Aggressiveness and Competitive Anxiety among Adolescent: A Mental Toughness Mediation Analysis. *Journal of motor and behavioral sciences*, 3(2), 149–157.
- Zarei, S., Zandi, H. G., Besharat, M. A., Abadi, D. H. S., & Zadeh, F. B. (2021). Modeling the Quality of the Coach–Athlete Relationship Based on Coaches Perfectionism: the Mediating Role of Forgiveness and Controlling Behavior. *Sport Psychology Studies*, 9(34), 305–30